

se bo deržala po 19. maji skoz 14 dní, orodje pa skozi 3 mesce na lastnikove stroške na Dunaji; kar se v tem času ne prevzame, bode v dražbi prodano, in čez stroške ostali dnar se bo povernil lastniku. Svetujemo v ti zadevi obertni se na Dunaj do gosp. J. Hölbling-a (Güterinspektor, Stadt, Herrengasse Nr. 25) in ga prositi, naj bi on prevzel to sporočilo. — Ne moremo pa skleniti teh verstic, da bi ne omenili prijetne veselice, ki so jo v saboto zvečer na Dunaji bivajoči verli Čehi v gostivnici „pri vélikem čižeku“ napravili v čast slovanskim razstavnikom, ki so na Dunaj prišli. Beseda (zábava) je bila kaj vesela; godlo in pelo se je, da je bilo vse židane volje po prestanem mnogem trudu; soznali smo se osebno v veseli družbici z mnogimi slavni gospodi, ki smo jih dolgo že po njih spisih poznali; našli pa smo tudi mnogo dragih rojakov, ki so se snidili tukaj. Gosp. V. Furch je v spominek dunajske razstave zložil mično pesmico v českem jeziku, ki je bila dvakrat nadušeno popevana v zábavi; takole se glasi v slovenski prestavi, ki nam jo je izročil čast. g. V. Mandelc:

Oj predragi Vi možjé
Česke, Moravske zemljé,
In rojaki drugi Vi
Vsi Slovani Avstrijski,
Derž'mo se mož možá,
Brambovci napredvanja!

Lice v potu kopano
Vodi kmetovave drevó,
V polji mu zlató cvetě,
Napolnuje mu skedně,
Vrača trud, plača ga
Oratarja pridnega.

Zlato dno obertnija ima;
Hajdmo! da b' se vzvišala,
Sreča zemlje da ljubé
Bolj cvetě od dné do dné,
Narod naš napreduj,
Zemljo našo oslavuj!

Sošli smo mi k boju se
Vseh narodov Avstrije,
Boj letá kervav ni bil,
Vendar slave vence vil;
Zmiraj naprej v boji tom
Stopaj narod z narodom!

Tabor je na Čeha stran
Si postavil Moravan,
Beli lev in orel. Vam
Sinji slave mili znam —
Živi zmir združena
Moravija, Čehija!

Prišli iz zemlje Tatranske
Z Vojvod'ne, Galicije,
In Slovenec in Horvat,
In Slavonec in Dalmat,
Vsak hiti pristopit'
Domovino oslavit'!

Združ'mo bratje vse moči
V prid deželi ljubljeni,
Ker ljubezen združena
Čudadelno moč ima,
Derž'mo se mož možá
Brambovci napredvanja!

Večni Oče sliši nas,
K Tebi kliče prošnje glas:
Delo naše pokrepčuj,
Dom in vlado oslavuj,
Bože daj, da živi
Srečno vse u Avstrii!

† Iz Marburga 18. maja. Včeraj so preuzvišeni višji škof solnogradski iz Tersta marburžkemu gosp. mestnemu županu po telegrafu oznanili, naj Jih 18. maja ob štirih popoldne na kolodvoru pričaka, ker imajo ž njim govoriti. Že prej nas je neskončno veselje obletelo, ko smo v solnogradskem cerkvenem listu brali, da presvetli nadškof v Rimu pri sv. očetu papežu se srečno poganjajo za utemeljenje slovenske škofije na Štajarskem; misliti si toraj morete, kako radovedno smo preuzvišenega škofa pričakovali. Že ob treh je stala množica ljudstva na kolodvoru; pozneje pride obilo duhovništva iz mesta in marburške okolice, kakor tudi mestni župan z odborniki. Hlapon priderdrá, in slavni nadškof, kterim se že na licu bere ljubeznivost, stopijo z voza in po ponižnem pozdravljenji rečejo mestnemu g. predstojniku, da tudi sveti Oče papež so privolili utemeljenje slovenske škofije, ali bolje reči, odcepljenje slovenske strani sekovske škofije in njeno združenje z labudsko.* Razodeli so tudi presvetli višji škof mestnemu odboru papeževe besede: „Upam, da se bodo Marburčani po svojem katoliškem duhu te odlike vredni skazali.“ Ko smo se duhovniki presvetlemu škofu za njih blagi trud zahvalili, so odgovorili: „Za Slovence je to zedinjenje naravna reč.“ Že pred Njihovim odhodom iz Rima je papežev kurir nesel na Dunaj papeževo odoko. Dotične bule

pa bodo se napravile in odposlale, ko bode v Rim se na znanje dalo, da je in kje da je škofova rezidencija pripravljena. Marburčani, kteri ste že toliko darovali za ta blagi namen, stopite čversto na noge in skerbite, da bodejo naš obče spoštovani prihodnji škof Anton Martin, naj slavniši prebivavec našega mesta, dobili svoji visoki časti dostojno poslopje. Slovensko duhovništvo in slovenski narod tudi vidva ne zaostanita, temoč položita na oltar naše stare svete katoliške vére svoje darove po svojih močéh. Slovenskega sina, pobožnega, dobrotljivega, narod svoj ljubečega bodedo imeli v naši sredini. Preblaga delavnost Njihova bode obsegala časnost in večnost. Zato v imenu božjem nad stvar Bogu dopadljivo in za slovenski narod koristno!

Novičar iz raznih krajev.

Po cesarskem sklepu se imajo na Ogerskem davkofske priklade nekoliko znižati in sicer deželna priklada za zemljišno odvezo za 3 kraje., priklada za deželne potrebsine pa za krajcar pri goldinarji. Nova postava za županije (soseske ali občine) kakor tudi nova postava za obertnije in rokodelstva ste dodelane in pripravljene za predložek presv. Cesarju. — Politika še zmiraj miruje. Najvažniša stvar je še zmiraj Moldava in Vlahija. Volitev poslancov v deželni zbor, ki ima svoje želje o novi osnovi teh dežel na znanje dati, je bila določena na 13. dan roznika, sedaj pa je preložena, — kako dolgo, ni znano. Avstrijska in angleška vlada stojite še zmiraj na strani turške vlade zoper zedinjenje imenovanih dežel, katero zedinjenje pa podpira rusovska, pruska in francozka vlada. Govori se, čeravno ni zeló verjetno, da mesca julija bode turški sultan o ti zadevi v Pariz potoval in iz Pariza v London. Če pa je resnica, da tudi pruski kralj se je namenil to poletje v Pariz, se smé poglavitno francozko mesto res prava Meka dandanašnje diplomacije imenovati. Véliki knez rusovski Konstantin je zapustil 17. dan t. m. Pariz; pri slovesu ga je objel cesar Napoleon, rekoč: „povejte caru, svojemu bratu, da sem odsihmal njegov najbolji prijatelj.“ — Tudi sv. Oče papež potuje sedaj po deželah svojega kraljestva in ima 22. t. m. v Jakin (Ankono) priti. Kakor se iz Rima piše, je bilo po telegrafu več kardinalov iz papeževih dežel v Rim poklicanih, in iz tega se misli, da bi sv. Oče utegnili dalje časa na poti biti. Ker kakor „Volksfr.“ piše, papeži ne potujejo brez važnega vzroka, tudi to potovanje Pija IX. ne bo brez posebnega cilja in konca. — „Volksfr.“ preklicuje unidan razglašeno novico, da so beduini avstrijske romarje vjeli; vjeli so francozke, ki so se mogli za dragi dnar odkupiti. „Res je — tako je povedal glavar avstrijskih romarjev, ki je te dni že na Dunaj nazaj prišel — da so nas beduini zalezovali, al ker nas je bilo vseh skupej 25, in ker smo se mirno pa pogumno obnašali, se nas niso upali prijeti.“ — Minister Palmerston je te dni oznanil angleškemu državnemu zboru, da se bo hči kraljice angleške Viktorija omožila s kraljevičem pruskim Miroslavom, in da ta zakonska zaveza obeta vesele politične nasledke. — Grozovitega ogerskega roparja, ki se imenuje Rozsa Sandor, in kteri je bil od leta 1832 strah in groza vsi deželi, so, kakor je novičar že povedal, res vjeli. Že od leta 1853 je 10.000 gold. tistemu v dar obljubljenih, kdor tega prederznega razbojnika živega ali mertvega sodni izroči. 10. dan t. m. so ga vjeli v Segedinu, kjer je bival pri svojem najboljem prijatlu in botru Katonu Pálu; v nekem razporu ga je Katonova žena s tepačo butila po glavi, da se je brez zavesti zgrudil; v tem so ga zvezali in izročili sodni.

*) Tudi drugi, pozneje prejeti dopis iz Maribora poterjuje vse tu rečeno.
Vred.